

TEKST ERIC VAN STATEN
FOTO RICHARD LANGDON

Voor buitenstaanders zijn de Spelen van Londen nog ver weg, maar voor zeilers die er een medaille willen winnen, zijn ze o zo dichtbij. In Olympisch Vuur volgen we hun voorbereidingen.

“ALLES MOET KLOPPEN”

De Paralympische Spelen in Qingdao in 2008 leken de laatste voor 2.4-zeiler Thierry Schmitter. Het liep anders. De Franse Nederlander wil nu goud winnen in Londen. “Mijn kinderen vonden dat ik moest doorgaan met topzeilen.”

Languit ligt Thierry Schmitter op de steiger naast zijn boot in de haven van het Zuid-Franse Hyères. Hij is net van het water gekomen en is boos. Boos op de organisatie van de vierde ISAF World Cup die na dagen van windstilte en uitstel uitgerekend op de beste zeildag de 2.4-vloot al na twee races naar de haven stuurt. Schmitter heeft het idee dat in het olympische circuit het paralympische zeilen nog steeds niet serieus wordt genomen. Zo moesten de 2.4-zeilers op hun wedstrijd-baan een dag lang plaatsmaken voor andere klassen en weigert de ISAF nog altijd om de paralympische klassen ter afsluiting van een World Cup een medaillerace te laten varen. Thierry ziet dat laatste als een gemiste kans. “De officiële reden is dat wij tijdens de Paralympics ook geen medaillerace varen. Technisch gezien begrijp ik dat wel, maar de World Cups zijn in het leven geroepen vanwege de media-aandacht. Als wij geen medal race zeilen, missen wij de springplank om ook de aandacht te krijgen van de pers. En zo komen we nooit uit de hoek van het paralympisch zeilen...”

LIEFDE

De boosheid (“ik moet even stoom afblazen”) is typerend voor Schmitters gedrevenheid. In 2008 was hij nog van plan om te stoppen. “Om op topniveau te kunnen presteren, is het belangrijk dat je ook je privéleven op orde hebt. Alles moet kloppen om plezier te hebben in je sport. Je moet je niet schuldig voelen om met topsport bezig te zijn. Dat was toen wel het geval. De problemen die ik had met mijn gezin, heb ik gelukkig opgelost. Uit gesprekken met mijn drie kinderen (14, 13 en 9 jaar - EvS) bleek dat ze graag wilden dat ik bleef zeilen. Het is geweldig om gesteund te worden door mijn eigen kinderen. Het motiveert me enorm. Zelf hebben mijn kids niets met zeilen. Het zijn meer berggeiten. Zij wandelen en trekken graag door de bergen,” aldus de 2.4-zeiler, die na een scheiding opnieuw gelukkig is in de liefde.

NIET VERSLAPPEN

In Hyères werd Thierry uiteindelijk tweede, achter zijn Franse plaaggeest Damien Seguin. De eerste dag van de World Cup liet Schmitter punten liggen door met een nieuw zeil te varen. Nadat hij zijn oude lappen aan zijn mast had gehangen, ging het direct een stuk beter. Inmiddels ervaart hij steeds meer concurrentie uit eigen gelederen. Na jaren eenzaam in Nederland aan de top te

hebben gestaan, voelt hij de hete adem van zijn teammaten André Rademakers en Barend Kol in zijn nek. “Doordat die jongens beter worden, hoop ik ook alleen maar sterker te worden. Af en toe krijg je een andere dynamiek in een ploeg. De emoties lopen dan hoog op. Die gasten willen Schmitter graag verslaan. Mij verslaan is op korte termijn misschien een mooi doel, maar uiteindelijk gaat het erom wedstrijden te winnen. Wat ik van Hyères heb geleerd, is dat je geen moment mag verslappen, dat je nooit overmoedig mag zijn en continu bezig moet zijn met je materiaal. De concurrentie slaapt niet. Die zijn ook bezig stappen vooruit te maken. Het is belangrijk om veel op hoog niveau te zeilen.”

KERNPLOEG

Sinds kort valt de paralympische ploeg officieel onder de Delta Lloyd Kernploeg van het Watersportverbond. Op zich is Schmitter daar blij mee, hoewel hij nog geen idee heeft wat dit uiteindelijk voor hem als topzeiler zal betekenen. “Ik hoop dat ik een goed technisch programma kan draaien, dus uren maken met alle middelen. We staan nu nog aan het begin: de kernploegstatus moet nog zijn vruchten afwerpen. Wat ik er tot dusverre van heb gemerkt?” Een forse grijns verschijnt op zijn gezicht. “We hebben mooie stickers gekregen met de naam van de hoofdsponsor en kleding. Technisch gezien is er nog niets gebeurd. Ronald van Vianen staat ons nog steeds alleen als coach bij. Binnenkort hebben we gesprekken met het Verbond om onze doelstellingen vast te leggen. De geruchten gaan dat we er ook financieel op vooruit zullen gaan. Dat we net als de andere kernploegzeilers een hogere vergoeding zullen krijgen. Zelf hoef ik niet te werken om mijn sport te kunnen bedrijven, maar wel om mijn gezin te kunnen onderhouden. Door de opname in de kernploeg zal niet alles veranderen. Het is wel belangrijk voor de continuïteit van het paralympisch zeilen. De competitie zal waarschijnlijk wel harder worden. Wie niet presteert, raakt zijn kernploegstatus kwijt. Er is maar één doel: medailles winnen tijdens WK's en de Spelen.” Dit seizoen staat voor Schmitter in het teken van de open en paralympische wereldkampioenschappen die beide in Nederland worden gehouden. “Het zou geweldig zijn om het open WK in eigen land te winnen. Toen ik vorig jaar paralympisch kampioen werd, was de concurrentie wat minder sterk. Ditmaal is het WK een kwalificatie-evenement voor de Spelen. Als ik nu win, zegt dat wel wat.”

OLYMPISCH
THIERRY SCHMITTER